

Marie Hrabcová

narozena 1926

Ochotnické divadlo TJ Sokol Staré Město u Uherského Hradiště

Zlatý odznak J. K. Tyla za zásluhy o rozvoj sokolského divadla a propojení
dramatického umění s živým folklórem Moravského Slovácka

Navrhla: Česká obec sokolská

1937 - rodiče

1945 - pořad k 83. výročí úmrtí Boženy Němcové

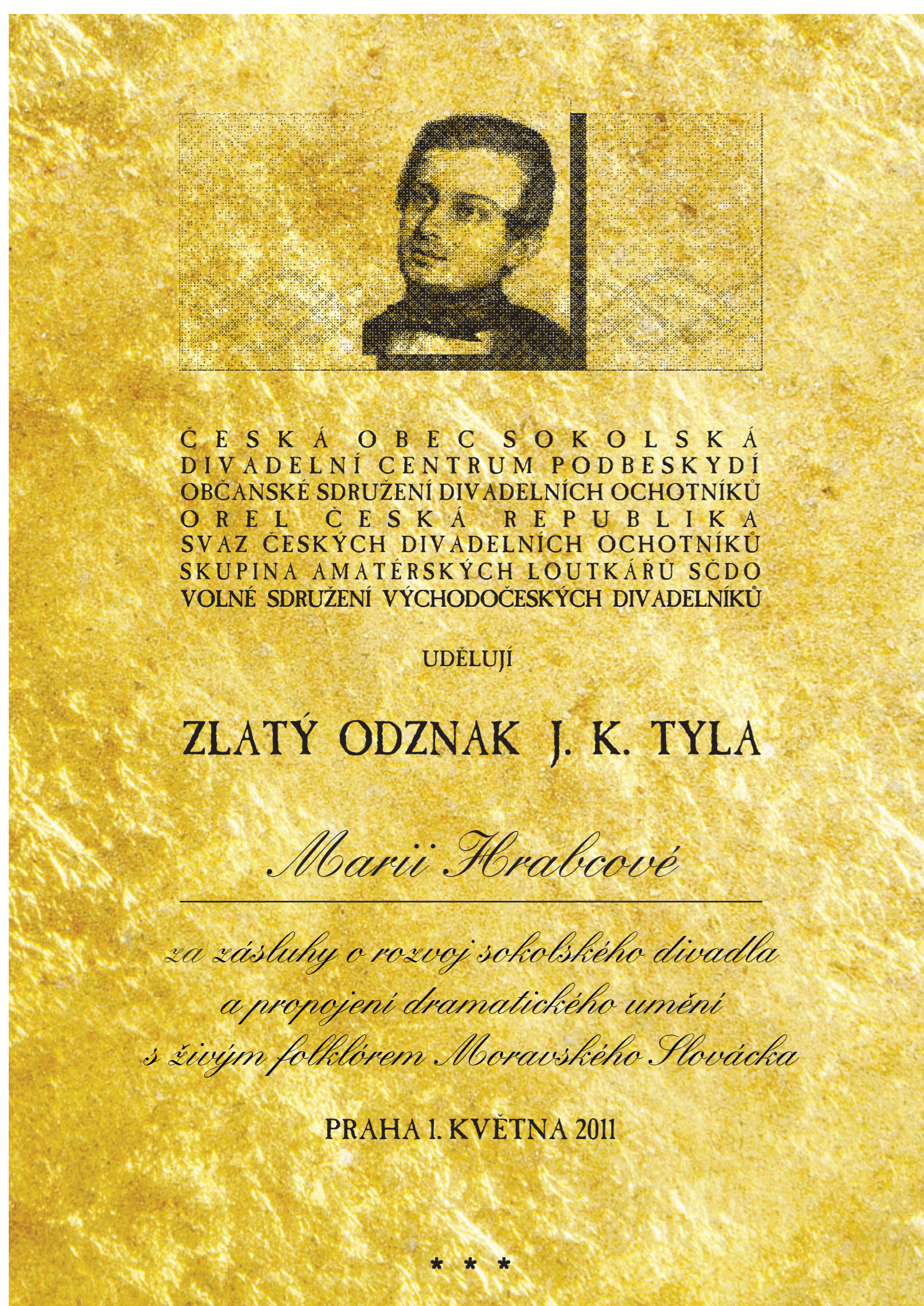
Folklor byl vždy jejím životem.

Coby mladá sokolka

2008 - Aleksander Fredro: Dámy a husaři

Marie Hrabcová se narodila se 29. 3. 1926 ve Starém Městě u Uherského Hradiště; vztah k divadlu v ní pěstoval již její otec Jaroslav Peroutka (*1896), ochotnický herec, vlastenec, odbojář a jeden ze zakladatelů TJ Sokol ve Starém Městě. Na jevišti tak účinkovala poprvé při otevření staroměstské sokolovny v roce 1937, kdy v režii svého otce vystoupila spolu se svým bratrem v dětských rolích v *Našich furiantech*. Zákaz Sokola za II. světové války divadlo umlčel. Její otec byl pro činnost v odboji odvezen do koncentračního tábora. Na jeviště se mohla vrátit až v roce 1956, zato ihned ve velmi úspěšné inscenaci hry *Dámy a husaři*. Herecky zrála pod vedením režiséra Františka Klata. Pracovala jako účetní Čs. státních drah, ale jejím pravým světem byly rodina a divadlo. Měla i organizační talent. Aby mohla režisovat, absolvovala režisérské kursy a od roku 1981 se pak soustavně věnovala zejména veselohrám, zpívaným hrám i operetě. Zorganizovala, nastudovala a na jeviště ve vlastní režii postupně uvedla tituly *Na tý louce zelený*, *Perly panny Serafinky*, *Ženský zákon*, *Moje žena - tvoje žena*, *Katerinka - Kača*, *Dámy a husaři*, *O smutné princezně*, *Tetička z Radějova*. Při dramaturgických úpravách často uplatňovala slovácké nářečí. Stala se tak významnou udržovatelkou místních tradic a ojedinělého propojení klasického ochotnického divadla s živým folklórem. Svou prací udržela a ve svěbytném směru obnovila ve Starém Městě sokolské ochotnické divadlo a vtiskla mu neopakovatelně osobitou tvář. Svými inscenacemi reprezentovala ochotnické divadlo v Moravského Slovácka při hostováních na třech národních přehlídkách sokolského ochotnického divadla v Boskovicích v letech 2005, 2007 a 2011 a v celé řadě dalších míst, vždy s velkým ohlasem.

Jiří Kašík

narozen 1964

Divadelní spolek Kroměříž

Zlatý odznak J. K. Tyla za dlouholetou obětavou práci
pro amatérské divadlo na Kroměřížsku

Navrhl: Svaz českých divadelních ochotníků

1979 - Božena Fixová: Kterak se čert o princeznu pokoušel.
Role: sluha Zakes

1981 - F. X. Šamberk: Jedenácté přikázání. Role: Ferdík, kupecký mláděnc

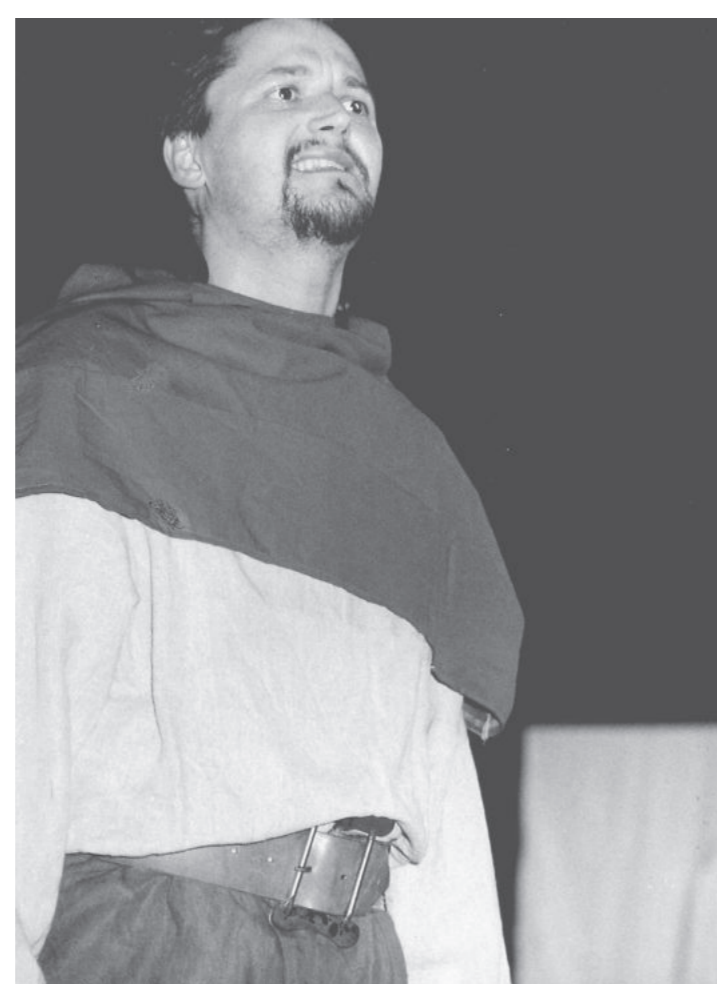
1991 - Karel Hoffmann: Dobrý den, pane Goldoni aneb Ať žije karneval.
Role: Trufaldino

1992 - V+W: Těžká Barbora. Role: Druhý žoldněf

1993 - Jiří Brdečka: Limonádový Joe.
Role: Horác Hogo Fogo

1994 - Grigorij Gorin: Thyl Ulenspiegel.
Role: Kat

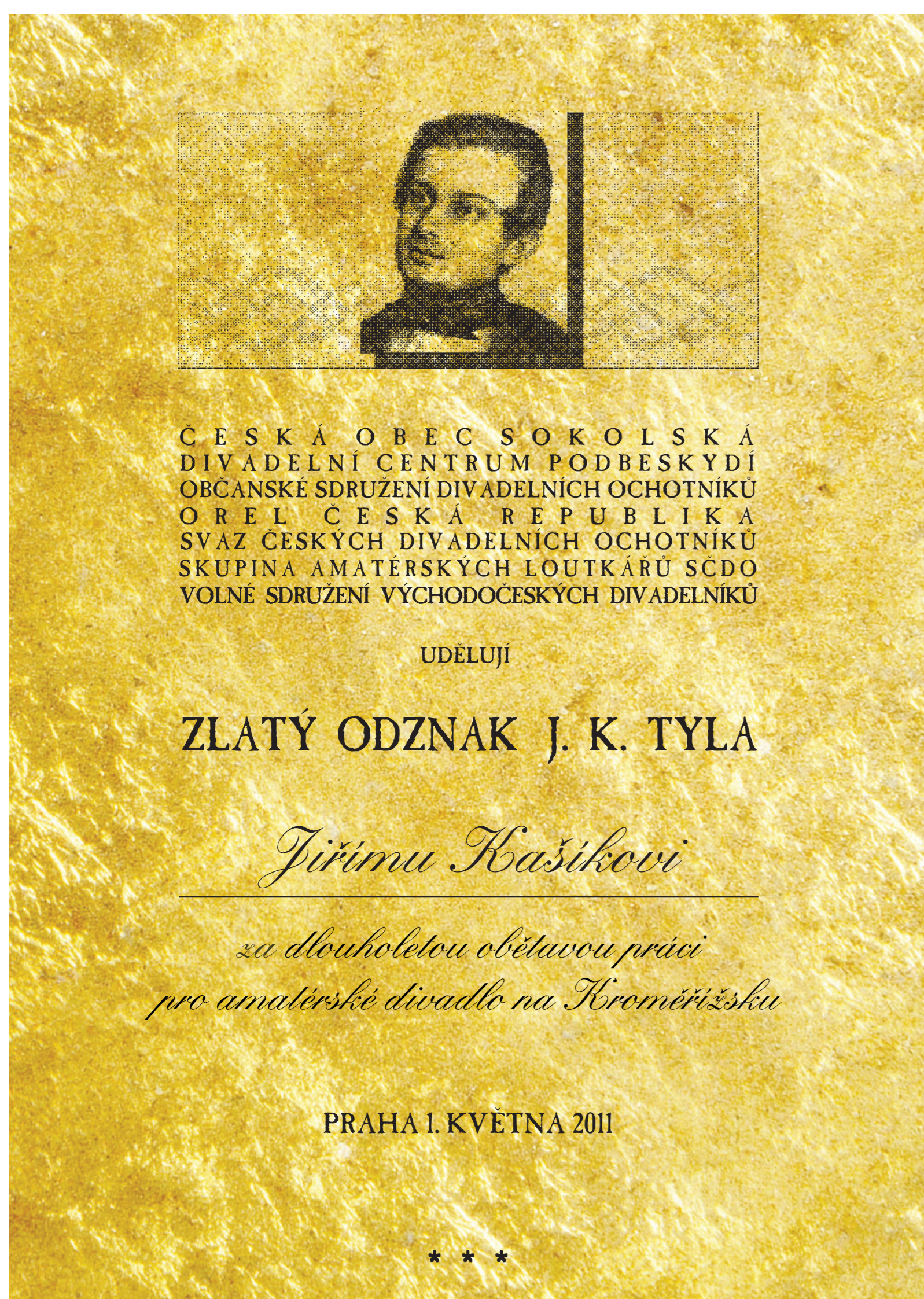
2011 - Yasmina Reza: Bůh masakru. Role: Alan Reille

2010 - Se členy divácké poroty na 3. Divadelním festivalu Ludmily Čápkové

2011 - Přebírání zlatého odznaku J. K. Tyla na 4. Divadelním festivalu Ludmily Čápkové

Jiří Kašík se narodil 2. 7. 1964. Je hercem, režisérem, neúnavným organizátorem a zakladatelem Divadelního spolku v Kroměříži. Začínal v divadelním kroužku při Základní škole v Kroměříži. Roku se stává 1971 členem Divadelního souboru Domu kultury v Kroměříži. Prošel vším, co dělá divadlo, od kulisáka a herce až po režiséra. V roce 2006 odchází ze souboru DK, kde vznikla Nezávislá scéna, a zakládá Divadelní spolek jako občanské sdružení. O členství v tomto souboru je velký zájem mezi mladými lidmi. Spolek navazuje na tradici výtečného zdejšího souboru z první republiky a také úspěšného souboru ZK Pal Magneton z 50. a 60. let minulého století. Jiří Kašík hraje, režisuje a organizuje činnost spolku včetně divadelních plesů a vydávání divadelní ročenky. Jeho zásluhou vzniká v roce 2007 divadelní předplatné ochotnických souborů. Představení v Kroměříži hrají ochotnická sdružení z celé republiky. Z iniciativy J. Kašíka vzniká Festival Ludmily Čápkové, který navázal na úspěšné přehlídky, jež mají v Kroměříži dlouholetou tradici a za normalizace se nekonaly. I tohoto festivalu se účastí souboru z celé ČR. Po každém (často vyprodaném) představení je seminář a hodnocení, funguje divácká porota, porota mladých, novinářská a konečně odborná porota. Atmosféra je nezapomenutelná. Jiří Kašík vedle svých povinností v domácím spolu pomáhá i souborům v okrese. Je členem poroty festivalu her pro děti "Pohádková Kroměříž", režijně připravil dvě inscenace souboru Divadla 6. května v Holešově. Na pozvání ředitele Semaforu, Jiřího Suchého, hrál Divadelní spolek Kroměříž na této pražské scéně dvakrát ve vyprodaném sále hry *Manželské vraždění* a *Habaďura*. Kromě her pro dospělé připravuje DS Kroměříž i hry pro děti.

Adolf Klein

narozen 1934

Divadelní spolek Tyl Polička

Zlatý odznak J. K. Tyla za celoživotní hudební, fotodokumetační, zvukovou a hereckou činnost v ochotnickém divadle a za výtečné sepsání historie ochotnického divadla v Poličce

Navrhl: Občanské sdružení divadelních ochotníků

1952 - Alois Jirásek: Otec. Autor hudby k procesí, vedoucí kapely, klarinetista a představitel role chalupníka Jilka

1983 - Viktor Dyk: Ondřej a drak. Role faráře

1984 - Karel Čapek: Loupežník. Postava učitele

1971 - J. B. Molière: Tartuffe. Role královského posla

1991 a 2002 - František Zákrevs: Anežka. Kulturní představení, napsané pro poličské ochotníky, se hraje od roku 1869. A. Klein hrál kostelníka Tmėje

2007 - Oscar Wilde: Jak je důležité mti Filipa. J. Boháčová jako Cecilie Cardewová, A. Klein jako komorník Merriman

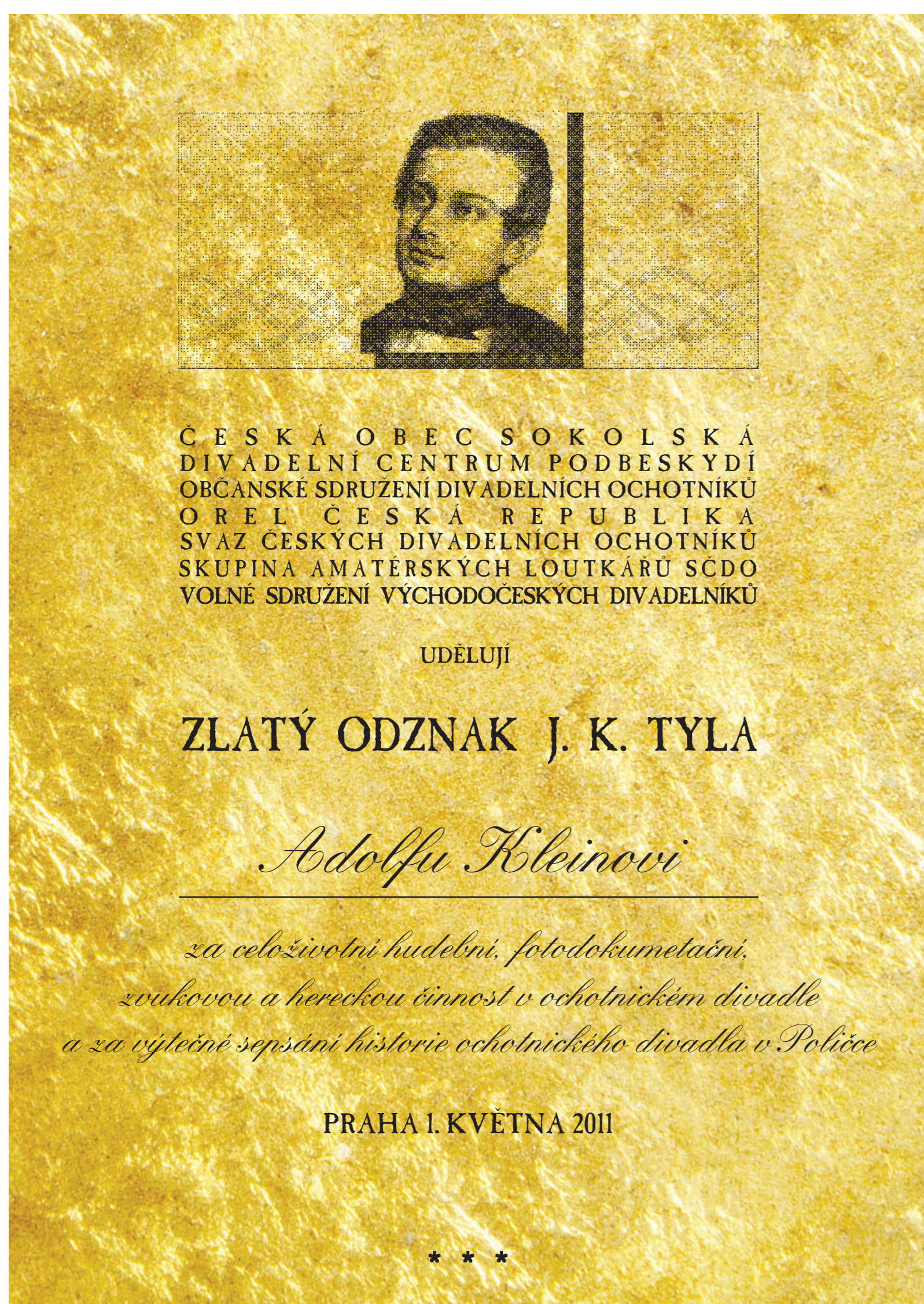
Součástí slavnosti ke 190 letům divadla v Poličce bylo představení knihy A. Kleina se stejným názvem, a také premiéra hry A. Jiráska, Lucerna. Role: komorník Žán

2010 - V+W: Těžká Barbora. Postava městského radního

A. Klein při nahrávání a úpravách zvuků a hudebního doprovodu pro představení Charleyova teta

Adolf Klein se narodil se 2. 3. 1934 v Poličce. Divadlo začal hrát jako student gymnázia v Poličce v roce 1952. Debutoval dvojrolí - jednak hrál v Jiráskově *Otcí Jiskru* a jednak přivedl v procesí na scénu kapelu s hudbou, kterou pro ni aranžoval a v níž hrál na klarinet. To předznamenalo jeho další působení v amatérském divadle. Hrál vždy menší role, a tak mu zbýval čas na fotodokumetační a inspicentskou činnost, stejně tak jako na technickou práci se zvukovou aparaturou. To byla dříve poměrně náročná činnost (původně gramofon s nahrávkami, později magnetofon, nyní počítač a CD). K představením vybíral hudbu, vyráběl zvuky a ruchy, přitom nezapomněl pořizovat fotodokumentaci z představení. V letech 1968-69 účinkoval v představeních malých forem (jednoaktovky Slawomira Mrožka), kde vystupoval s kapelou, kterou řídil, či v úspěšných inscenacích jako třeba *Staropražské písničky*, *Jaroslav Hašek*, *Klobouk ve křoví*. V devadesátých letech kromě hraní v *Lucernách* či *Anežkách* už připravoval scénickou hudbu a zvukové efekty stejně jako při současných hrách *Kat a blázen* a *Těžká Barbora*. Podílel se na znovuoobnovení činnosti Divadelního spolku Tyl a na tvorbě stanov i řízení, týkajících se majetkových záležitostí kolem budovy Tylova domu. Od sedmdesátých let je nepřetržitě členem výboru spolku. Za svůj život účinkoval zhruba v šedesáti představeních. K 190. výročí ochotnického divadla v Poličce a k 175. výročí založení spolku napsal knihu „190 let ochotnického divadla v Poličce“, vydanou nakladatelstvem Argo v Praze.

Vlasta Kreuzová

narozena 1945

Divadelní spolek Hýbl Česká Třebová

Zlatý odznak J. K. Tyla za dlouholetou úspěšnou kostymérskou činnost
v oblasti amatérského divadla

Navrhlo: Občanské sdružení divadelních ochotníků

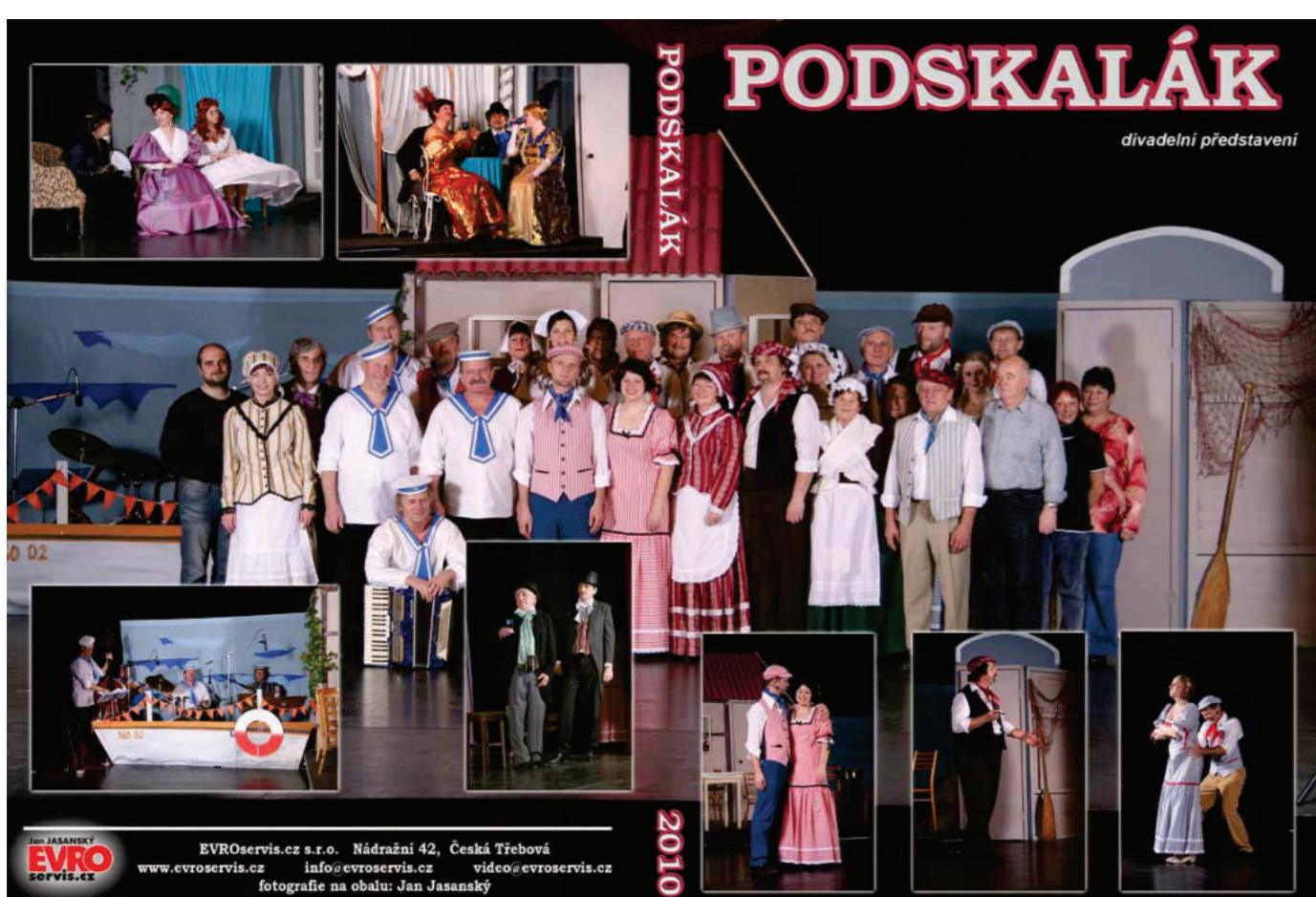
2009 - Chlestakov (muzikál podle hry N. V. Gogola, hudba T. Šebo Martinský, libreto J. Turan, režie J. Jirěš)

2010 - C. Magnier: Věno slečny Laury, režie J. Jirěš

Věno slečny Laury opět na scéně

2010 - K. Hašler: Podskalák, režie J. Jirěš, V. Kreuzová vpravo dole

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ
DIVADELNÍ CENTRUM PODBESKYDÍ
OBCANSKÉ SDRUŽENÍ DIVADELNÍCH OCHOTNIKŮ
OŘEL ČESKÁ REPUBLIKA
SVAZ ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNIKŮ
SKUPINA AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ SCDO
VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

UDELUJI

ZLATÝ ODZNAK J. K. TYLA

Vlastě Kreuzové

*za dlouholetou úspěšnou kostymérskou činnost
v oblasti amatérského divadla*

PRAHA 1. KVĚTNA 2011

Vlasta Kreuzová se narodila se 26. 9. 1945 v Litomyšli. Do divadelního světa vstoupila pod režijním vedením Jana Řeháka v souboru Studio 02. Vytvořila kostýmy pro inscenované pohádky H. Lisické, J. M. Bourka - *Ženich pro čertici*, K. Steigerwalda - *Jak hlouposti narostly parohy* a I. Tallera - *Komedie o chytrosti*. Pohádka *Jak hlouposti narostly parohy* se na přehlídce Žambercký Máj stala vítěznou hrou. Po ukončení činnosti Studia 02 odchodem režiséra J. Řeháka přešla do DS Hýbl v České Třebové, kde spolupracuje s režiséry J. Jirěšem a L. Hýblem. Pro hru M. Hennequina *Lhářka* navrhla a ušila kostýmy, na kterých prokázala své osobité umění, a soubor získal do svých řad neocenitelnou pomocnici. Prokázala zde také své herecké umění. V následujících letech se podílela kostýmově i v malých rolích na mnoha inscenacích, např.: A. Jirásek - *Lucerna* (školní představení Gymnázia Česká Třebová); J. Bouček - *Noc pastýřů*; W. Shakespeare - *Večer tříkrálový*; M. Rozovskij, J. Rjašencev - *Tři mušketýři*; J. Vrchlický, K. Svoboda - *Noc na Karlštejně*; R. Cooney - *Rodina je základ státní*; J. Brdečka - *Limonádový Joe*; R. Thomas - *Osm žen*; N. V. Gogol, T. Martinský, J. Turan - *Chlestakov*; C. Magnier - *Věno slečny Laury*; F. F. Šamberk, K. Hašler - *Podskalák*.

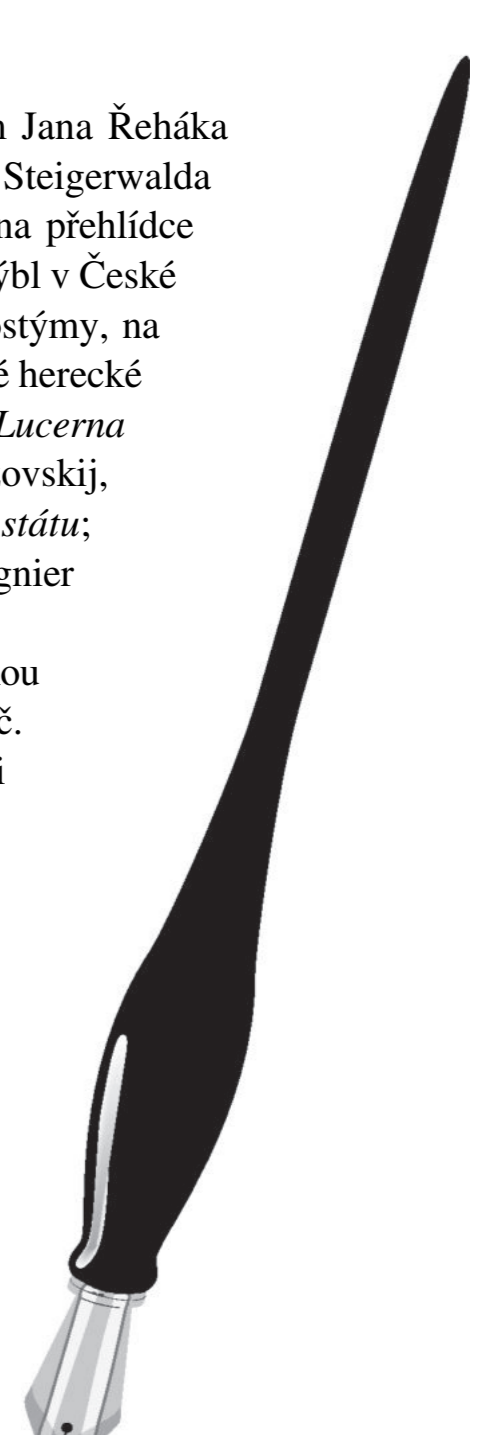
Hra *Tři mušketýři* získala v roce 2002 na Krajské postupové přehlídce Zlom vaz po II. zvláštní cenu poroty za scénickou a kostýmní výpravu ke hře, ocenění za nejlepší inscenaci a byla doporučena na Národní přehlídce Divadelní Třebíč.

Hra *Rodina je základ státní* získala v roce 2005 na Krajské postupové přehlídce Zlom vaz po V. cenu poroty za režii a byla nominována na Národní přehlídce Divadelní Třebíč.

Hra *Osm žen* získala v roce 2007 na Krajské postupové přehlídce Zlom vaz po VII. čestné uznání poroty za režii a nejlepší inscenaci.

Hra *Chlestakov* získala v roce 2009 na Krajské postupové přehlídce Zlom vaz po XIX. cenu poroty za režii, za výtvarné řešení muzikálu a za nejlepší inscenaci. Hra byla nominována na Celostátní přehlídce amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní Děčín.

Vlasta Kreuzová se podílí i na hudebních pořadech skupiny Medvědi, kterým šije kostýmy a dotváří tak skvělou atmosféru jejich produkce. Spolupracuje i se Spolkem od Svaté Kateřiny. Již více než dvacet let se podílí na tom, aby paní purkmistrová a „jabkancovní umělci“ vystupovali v dobových kostýmech, které ušila podle dobových fotografií.

Eliška Kubátová

narozena 1941

Adivadlo Havlíčkův Brod

Zlatý odznak J. K. Tyla za celoživotní službu amatérskému divadlu
v Havlíčkově Brodě

Navrhlo: Volné sdružení východočeských divadelníků

Dva záběry z téže inscenované hry Karla a Josefa Čápkových: Ze života hmyzu. Role: Iris

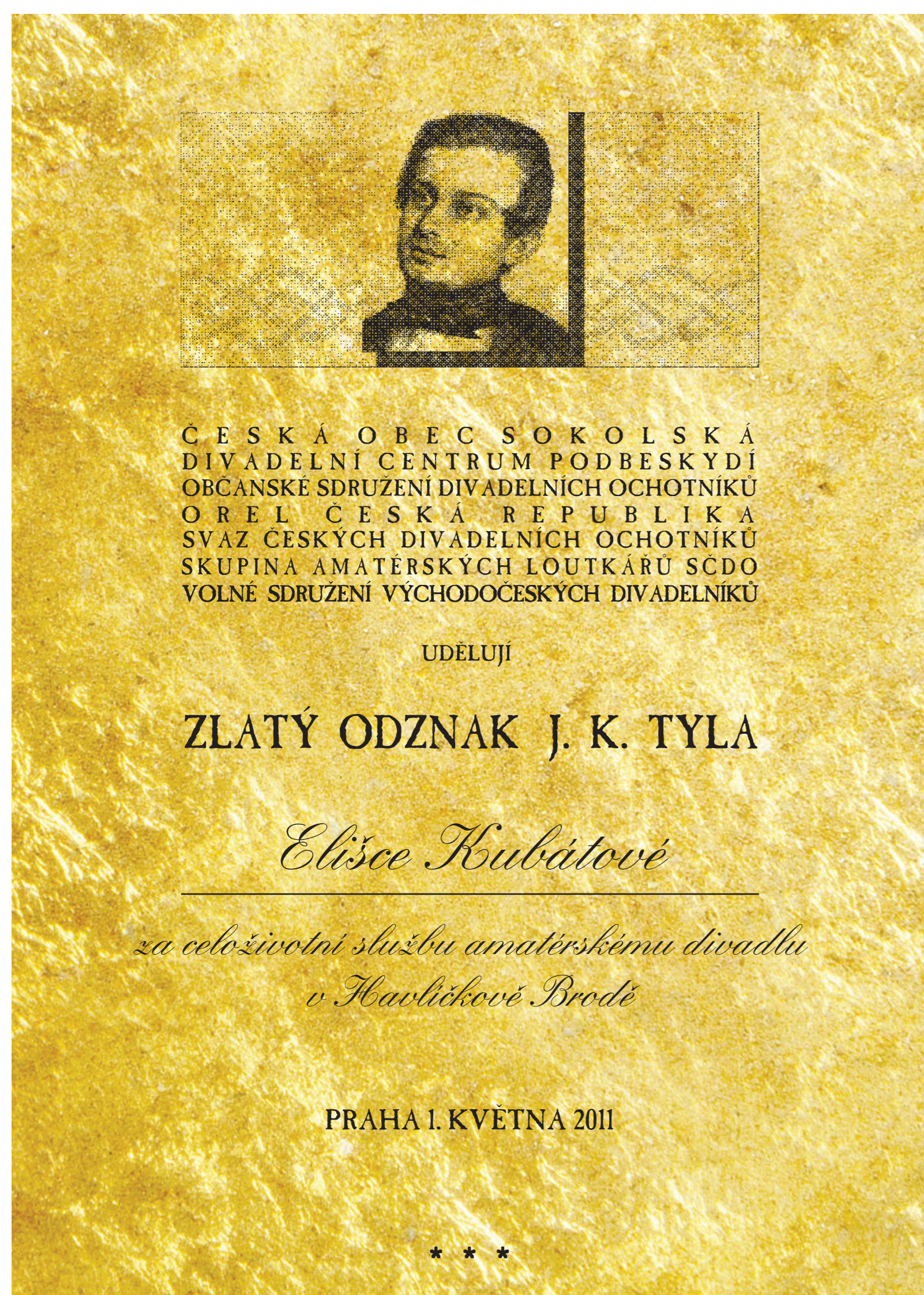
Při práci v souboru

Coby Mahulena ve hře Julia Zeyera: Radúz a Mahulena

V současné době s dalšími členkami souboru

Eliška Kubátová se narodila se 27. listopadu 1941 v Havlíčkově Brodě. Na jevišti začínala už na gymnáziu ve studentském představení Jiráskovy *Kolébky*.

Nesplněné přání stát se učitelkou si vynahradila desetiletou prací s dětmi o sobotách a nedělích. Kurs pro vedoucí dětských dramatických souborů absolvovala v letech 1989-90 a ukončila scénářem pohádky *Smolíček pacholíček*. Soubor pod jejím vedením se zúčastňoval různých stupňů přehlídek až po národní přehlídce v Kaplici (s autorskou pohádkou *Bílá kočička*).

Při okresní přehlídce dětských souborů *Pohádkový strom* v Havlíčkově Brodě pracovala mnoho let jako lektorka.

Mezi její první role na gymnáziu v roce 1958 a poslední – Ursula v *Nejstarším řemesle* – z roku 2009 uběhlo půlstoletí práce v Adivadle. Padesát let práce v souboru a pro soubor, to je nespočet hodin při přípravě dětských karnevalů a přehlídek Dospělí dětem, mnoho hodin při zkouškách recitace z díla K. H. Borovského (*Král Láva, Tyrolské elegie*) a Bohuslava Reynka (...*krajina oblačných ptáků*). Hlavně však při přípravě divadelních inscenací: v osmi napovídala, pro další doma šila kostýmy, ale nejdůležitější je 26 odehraných rolí, z nichž ještě připomeňme Iris (*Ze života hmyzu*), Sůvu (*Sekyra na studánky*), Arinu (*Ženitba*), Gizelu (...*stojí za to žít – Kočičí hra*) a Martu (*Jezinky bezinky*). Za ně a také za již zmíněnou Ursulu byla oceněna čestným uznáním, za pohádkovou Čertovu babičku (*Kterak se čert o princeznu pokoušel*) obdržela na národní přehlídce ve Znojmě cenu za herecký výkon.

Její kolegové z Adivadla znají však ještě jinou Elišku. Nemůžete něco najít v chaosu divadelní klubovny? Potřebujete zavírací špendlík nebo jinou maličkost? Je třeba honem něco zašít, spravit, upravit? Obráťte se na Elišku! Zkrátka je dobrou duší Adivadla.

Antonín Kubíček

narozen 1935

Klub loutkářů v Úpici

Zlatý odznak J. K. Tyla za celoživotní práci
pro rozvoj kultury a loutkářství v Úpici

Navrhlo: Volné sdružení východočeských divadelníků

1961 - Pasasíček v loutkové hře N. Gernetové "Káčátko" - LD Úpice

1966 - Jako kouzelník v pořadu DS Jirásek Úpice

1979 - Při předvádění kašpárka na výstavě Svět loutek v Úpici

1968 - V roli vodníka Michala v "Lucerně" A. Jiráka - DS Jirásek Úpice

1965 - Jako desátník Jurečka ve hře F. Frýdy "Strážní domek č. 15" - DS Jirásek Úpice

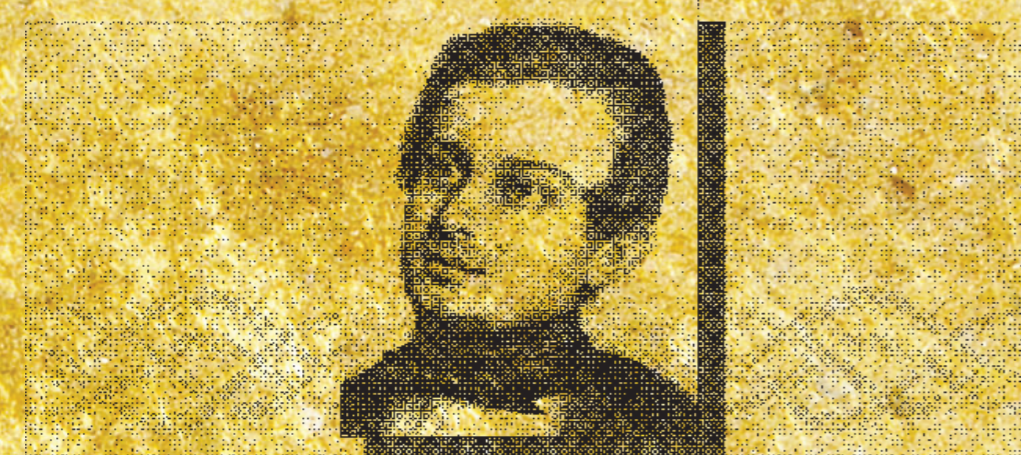
2007 - A. Kubíček uvádí představení v přírodě "Jak se čerti ženili" - KL Úpice

2009 - S první cenou (Kašpárem M. Kopeckého) na festivalu v Libčanech za hru "Čaroděj Mrákota" - KL Úpice

2011 - A. Kubíček předvádí vedení loutky Krále - KL Úpice

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ
DIVADELNÍ CENTRUM PODBESKYDÍ
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
OŘEL ČESKÁ REPUBLIKA
SVAZ ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
SKUPINA AMATÉRSKÝCH LOU TKÁŘŮ SCDO
VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

UDELUJÍ

ZLATÝ ODZNAK J. K. TYLA

Antonínu Kubíčkovi

*za celoživotní práci pro rozvoj
kultury a loutkářství v Úpici*

PRAHA 1. KVĚTNA 2011

Antonín Kubíček se narodil 3. 8. 1935. Je již dlouhá léta významnou osobou kulturního života v Úpici. Nejen coby bývalý profesionální pracovník, ale zejména coby dřívější aktivní amatérský herec divadelního souboru Alois Jirásek, loutkoherce a principál loutkového divadla Radost, dnes Klubu loutkářů v Úpici, proslavil své město po celém Královéhradeckém kraji i mimo jeho hranice. Zejména pro svou loutkohercovou činnost je on sám i město Úpice známo mnoha významným profesionálním hercům.

Antonín Kubíček se významně zasloužil o to, že loutka marioneta neupadla u amatérského loutkového divadla v Královéhradeckém kraji v zapomnutí a má stále co říci malému, ale i dospělému divákovi.

Díky režijní tvorbě Antonína Kubíčka získal loutkářský soubor z Úpice řadu ocenění na různých loutkářských přehlídkách v kraji. Z nich nejvýznamnější je jistě několik vítězství v krajských loutkářských přehlídkách o cenu Matěje Kopeckého v Libčanech.

Pan Kubíček také významně přispívá do kulturní pokladnice města svou publicistickou tvorbou zaměřenou zejména na historii života Úpice.

Jeho stálá vitalita a smělé, nejen dramaturgické plány jsou předzvěstí stále stoupající úrovně loutkoherectví a dalšího oživení kultury v Úpici.

